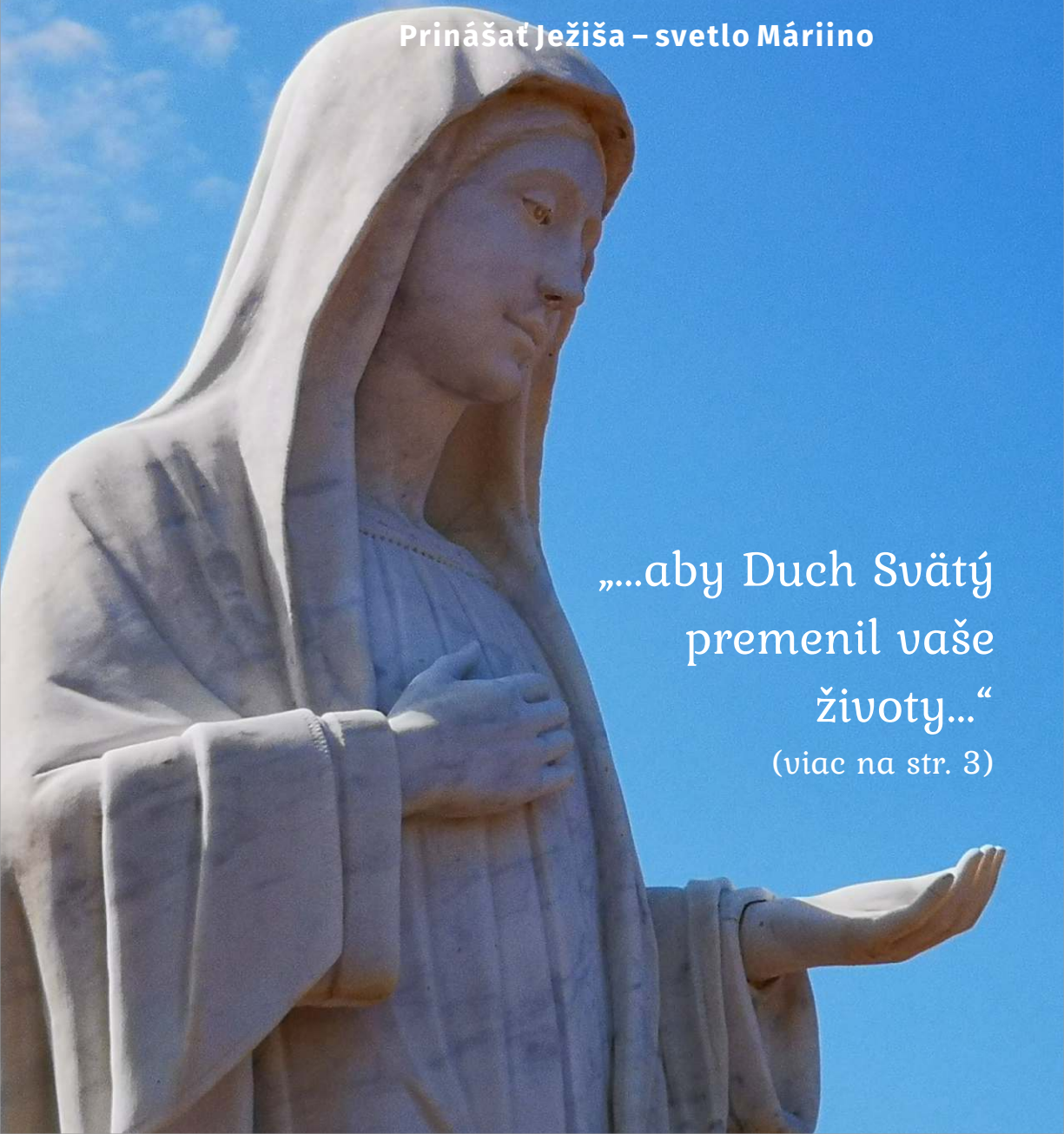


JÚN 2020



SVETLO MÁRIINO

Prinášať Ježiša – svetlo Máriino



„...aby Duch Svätý
premenil vaše
životy...“
(viac na str. 3)

V tomto čísle nájdete:

<i>Posolstvá Panny Márie, Kráľovnej pokoja</i>	3
<i>Úvahy pre modlitbové skupiny</i>	4 - 9
<i>Posolstvá na tému: Duch Svätý premieňa</i>	10
<i>Prvá sobota v mesiaci</i>	11
<i>Novéna k 39. výročiu Zjavení Panny Márie v Medžugorí</i>	12 - 13
<i>Páter Slavko Barbarič: Svätý plameň</i>	14 - 18
<i>Svedectvo: Dotyk Medžugoria</i>	19 - 21
<i>Oznamy</i>	24 - 25



INTERNETOVÝ ČASOPIS SVETLO MÁRIINO

Je mesačný duchovný impulz pre modlitbové skupiny a jednotlivcov spojených so spoločenstvom Svetlo Máriino. Vychádza pred prvou sobotou v mesiaci.

Prihlásenie k odberu časopisu: www.svetlomariino.sk Kontakt: gospa3@gmail.com

PRVÁ SOBOTA V MESIACI – deň, keď sa duchovne spájame: modlíme sa ruženec, rozjíname nad Božím slovom, slávime sv. omšu, adorujeme pred Sviatosťou Oltárnou, rozjíname nad témami v časopise Svetlo Máriino.

„Drahé deti! Modlite sa so mnou za nový život všetkých vás. Vo svojich srdciach, deti moje, viete, čo je potrebné meniť: vráťte sa k Bohu a jeho prikázaniam, aby Duch Svätý premenil vaše životy a tvárnosť tejto zeme, ktorá potrebuje obnovu v Duchu. Deti moje, buďte modlitbou za všetkých, ktorí sa nemodlia, buďte radosťou pre všetkých, ktorí nevidia východisko, buďte nositeľmi svetla v tme tohoto nepokojného času. Modlite sa a proste o pomoc i ochranu svätých, aby ste aj vy mohli túžiť po nebi a nebeských veciach. Ja som s vami a všetkých vás chránim a žehnám svojim materinským požehnaním. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

Posolstvo Panny Márie, Kráľovnej pokoja,

25. mája 2020



Úvahy pre modlitbové skupiny

Duch Svätý mení naše životy

Pripomeňme si len niektoré posolstvá Panny Márie, v ktorých nás pozýva k modlitbe k Duchu Svätému: „Drahé deti! Dnes vás pozývam, aby ste sa modlitbou otvorili Bohu, aby Duch Svätý vo vás i skrze vás začal konať zázraky“ (25. máj 1993). „Drahé deti! Aj dnes vás pozývam k modlitbe, pretože len v modlitbe budete môcť pochopiť môj príchod sem. Duch Svätý vás v modlitbe osvieti, aby ste pochopili, že sa musíte obrátiť“ (25. júl 1995). „Drahé deti! Dnes sa modlím za vás a s vami, aby vám Duch Svätý pomohol a zväčšil vašu vieru, aby ste ešte viac prijali posolstvá, ktoré vám tu dávam na tomto svätom mieste“ (25. jún 2002). „Drahé deti! Aj dnes vás pozývam, aby ste obnovili modlitbu vo svojich rodinách. Modlitbou a čítaním Svätého písma nech vojde do vašich rodín Duch Svätý, ktorý vás obnoví“ (25. apríl 2005).



PÁTER LJUBO
KURTOVIČ,
OFM

Panna Mária zakúsila obdivuhodnú moc a všemohúcnosť Ducha Svätého, preto z hĺbky svojho materinského srdca chce a túži aj po našom obrátení a premene na nový život. Cirkevní otcovia nazývajú Máriu sacrarium Spiritus Sancti (svätyňa Ducha Svätého). Od stredoveku vzývame Máriu ako nevestu Ducha Svätého. Duch Svätý je dar Otca i Syna. Boh chce darovať seba svojmu stvorenstvu koľko len môže. Tým darom je samotný Duch Svätý.

V dejinách ľudstva existuje len jedno ľudské stvorenie, ktoré mohlo v plnosti prijať tento dar najvyššieho Boha. Tým stvorením je Mária, v ktorej Boh nenašiel žiadnu prekážku. Mária bola úplne oddaná Božej vôli a vnuknutiam. Všetky Máriine myšlienky, slová a skutky sú viac myšlienkami, slovami a skutkami Ducha Svätého ako jej vlastné.

Mária je vo svete viditeľnou prítomnosťou Ducha Svätého. Kde je Mária, tam je Duch Svätý. Duch Svätý je tam na zemi, kde je Mária. Mária bola prítomná medzi apoštolmi, keď Duch Svätý zostúpil na nich v podobe ohnivých jazykov. Cirkevné umenie ju vždy zobrazuje v strede, akoby naznačovalo, že ohnivé jazyky Ducha Svätého sa šíria na druhých iba na jej príhovor.

Ako hovorí sv. Augustín: „Svet bol nehodným bezprostredne prijať z Otcových rúk Božieho Syna, daroval ho teda Márii, aby ho svet mohol prijať cez ňu“. Tak ako skrze Máriu poslal Ježiša Krista, tak aj dnes Kristus prichádza k ľuďom skrze ňu. Preto je Mária najlepším modelom sprostredkovania medzi nami a Duchom Svätým. Je nemožné prísť k Duchu Svätému a vynechať z toho Máriu. Ako z Ducha Svätého počala Ježiša, tak určitým spôsobom každá jej myšlienka i skutok boli počaté na podnet Ducha Svätého. A práve v tomto máme Máriu napodobňovať. To čo sa udialo v Máriinom srdci a živote skrze Ducha Svätého, sa môže stať aj v srdci každého jedného z nás.

Nech nás Panna Mária, nevesta Ducha Svätého, vedie k obráteniu a premene nášho srdca, aby sme skrze Máriu zakúsili nový život v Bohu.

Modlitba

Ó, Mária, vždy nám žiariš na našej ceste ako znamenie spásy a nádeje. Zverujeme sa ti, Uzdravenie chorých, ktorá si pod krížom bola pripojená k Ježišovej bolesti, pevne si uchovávaš svoju vieru. Ty, Záchrana ľudu, vieš, čo potrebujeme, a sme si istí, že sa postaráš o to, aby tak ako v Káne Galilejskej mohla po tejto chvíli skúšky znova nastať radosť a oslava.

Pomáhaj nám, Matka Božej lásky, riadiť sa dôsledne Otcovou vôľou a konať to, čo nám povie Ježiš, ktorý vzal na seba naše utrpenia a obťažil sa našimi bolesťami, aby nás skrze kríž priviedol k radosti vzkriesenia. Amen. (Pápež František)





Úvahy pre modlitbové skupiny

Modlitba s Máriou za nový život

*Medžugorie je modlitba s Máriou.
Tisícky pútnikov z celého sveta prešlo
týmto miestom a vydávajú svedectvo:
„Tu sa začal môj nový život“.
Modliť sa s ňou je prijatie nového života.*



TERÉZIA
GAŽIOVÁ

Páter Slavko rád nazýval Podbrdo – miesto prvých zjavení Panny Márie – Betlehemom. Miesto, kde nás Mária rodí pre nový život.

Francúzsky kazateľ Daniel Ange, nazýval Medžugorie pôrodnicou Panny Márie, kde nás Mária rodí pre nový život.

Spomínam si na mladého muža, bývalého alkoholika, ktorý sa pokúšal spáchať samovraždu. Liečil sa na psychiatrii a lekár mu povedal: „Ty nepotrebuješ lieky, ty potrebuješ ísť do Medžugoria“. Uveril tomu. Prišiel a pri nohách Panny Márie v modlitbe s ňou na Podbrde počul v srdci slová: „Oddnes tvorím v tebe všetko

ÚVAHY PRE MODLITBOVÉ SKUPINY

nové“. Bol to naozaj počiatok nového života. Vrátil sa domov. Oženil sa, má osem detí, prácu, modlitbovú skupinu, stal sa Máriiným apoštolom vo svojej domovine. Jeho rodina a dom sa stali miestom znovuzrodenia pre mnohých ďalších, pretože sa modlia a konkrétne pomáhajú núdznym.

Sv. Ľudovít Mária Grignion z Montfortu hovorí: „Mária spolu s Duchom Svätým vytvorila to najväčšie, čo kedy bolo a čo kedy bude – Bohočloveka; a následne vytvorí veľké veci v posledných časoch. Jej Boh zveril formáciu a výchovu veľkých svätcov, ktorí budú žiť pri konci sveta; lebo len táto výnimočná a zázračná Panna môže vytvoriť v spojení s Duchom Svätým neobyčajné a výnimočné veci“.

Opakujme si často počas dňa modlitbu, ktorá spôsobuje našu hlbokú premenu a priebeh udalostí podľa Božej vôle. Je to modlitba spolupráce Márie a Ducha Svätého: „Príď Duchu Svätý, príď na mocný príhovor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, tvojej milovanej nevesty.“

Usilujúc sa žiť Máriine posolstvá bude nám stále viac jasné, že Mária nás vedie k Ježišovi. Ak sa jej odovzdávame, zasväcujeme kdekoľvek sme, zistíme, že ona má



len jeden cieľ – priviesť nás k Ježišovi. V modlitbe s Máriou zisťujeme, že potrebujeme obrátenie a naše kroky vedú často do spovednice. Tu zanechávame starý život a prijímame nový.

Častým prijímaním Eucharistie, poklonou Ježišovi, rozjímaním Božieho slova nás Duch Svätý premieňa a robí podobnými Márii. Ona nás nazýva svojimi apoštolmi, milovanými deťmi. Matka vie, že sami to v tme tohto nepokojného času nedokážeme, a preto nás neustále uisťuje nebojte sa, ja som s vami, chránim vás, žehnám vás. Strach sa vytráca v prítomnosti niekoho, s kým sa cítime v bezpečí. Povzbudzuje nás, aby sme prosili svätých o pomoc a ochranu.

A ešte niečo – modlime sa s Máriou a svätými nielen osobne ale i spoločne v rodine, v spoločenstve dvaja, traja, viacerí. Panna Mária nám hovorí: „Chcem sa vám poďakovať, že robíte môj plán uskutočniteľný. Každý z vás je dôležitý, preto, deti moje, modlite sa a radujte sa so mnou z každého srdca, ktoré sa obrátilo a stalo sa nástrojom pokoja vo svete. Modlitbové skupiny sú mocné a cez ne môžem vidieť, že Duch Svätý pôsobí vo svete“.

V jej škole vieme, že samotní nič nezmôžeme, ale spoločne s ňou môžeme zastaviť zlo a zmeniť tento svet.

Modlitba

Nebeský Otče, ďakujeme ti za 39 rokov zjavení Panny Márie v Medžugorí. Za každý moment, keď si dovolil Márii prísť na zem a modliť sa s nami. Zjednotení s ňou, so zástupmi anjelov a svätých prosíme za nový život všetkých nás, za návrat ľudstva ku tebe. Príď, Duchu Svätý, premieňaj nás, obnov tvárnosť tejto zeme. Duchu Svätý, na mocný príhovor tvojej milovanej nevesty urob nás modlitbou za tých, ktorí sa nemodlia, radostou pre tých, ktorí nevidia východisko a svetlom v tme tohto nepokojného času. Amen.




Duch Svätý premieňa

„...Dnes vás pozývam, aby ste otvorili svoje srdcia Duchu Svätému a dovoľte mu, aby vás premenil. Deti moje, Boh je nesmierne dobro, a preto vás ako matka prosím: modlite sa, modlite sa, modlite sa, postite sa a dúfajte, že to dobro je možné dosiahnuť, pretože z toho dobra sa rodí láska. Duch Svätý tú lásku vo vás upevní, a potom budete môcť Boha nazývať svojim Otcom...“ 2.11.2007

„...Vaša duša je nepokojná, pretože duch je slabý a unavený zo všetkých pozemských vecí. Vy, deti moje, modlite sa k Duchu Svätému, aby vás on premenil a naplnil svojou silou viery a nádeje, aby ste boli silní v tomto boji proti zlu...“ 25.4.2015

„...Nech k vám v tichosti hovorí Duch Svätý a dovoľte mu, aby vás obrátil a menil...“ 25.7.2006



Naše
spoločné
modlitbové
stretnutie
sa uskutoční
v sobotu
06.06.2020.

Tento mesiac sa budeme modliť
za obeť koronavírusu,
za tých, ktorí žijú v strachu pred ochorením
a zosnulých počas pandémie.



NOVÉNA K 39. VÝROČIU ZJAVENÍ PANNY MÁRIE V MEDŽUGORÍ

Drahí priatelia, pozývame vás k spoločnej modlitbe novény k Panne Márii ako poďakovanie za všetky milosti, ktoré sme prijali prostredníctvom jej príhovoru pred Najvyšším.

Novénu sa začíname modliť spoločne s farnosťou Medžugorie 15. júna 2020. Počas novény budeme tí, ktorí žijeme v Medžugorí, vystupovať každý deň na Podbrdo a takto sa v modlitbe spájať spolu s vami.

*Novéna pozostáva z modlitby
slávnosného ruženca na tieto úmysly:*

- 1. deň - modlime sa za vizionárov*
- 2. deň - modlime sa za kňazov, ktorí slúžia vo
farnosti Medžugorie*
- 3. deň - modlime sa za veriacich farnosti Medžugorie*
- 4. deň - modlime sa za zodpovedných v Cirkvi*
- 5. deň - modlime sa za všetkých pútnikov, ktorí boli v
Medžugorí*
- 6. deň - modlime sa za všetkých pútnikov, ktorí prídu
do Medžugoria*
- 7. deň - modlime sa za uskutočnenie všetkých plánov,
ktoré má Boh
prostredníctvom Medžugoria*
- 8. deň - modlime sa za všetky modlitbové skupiny a
centrá vo svete, ktoré sú spojené
s Medžugorím*
- 9. deň - modlime sa na úmysly Kráľovnej pokoja*



SVÄTÝ PLAMEŇ

Zdá sa mi, že bude užitočné prečítať si nasledujúci príbeh. Prečítajte si ho pokojne, ako vám ho predkladáme. Verím, že sa potom budeme lepšie chápať a budeme užitočnejšie pokračovať v našich úvahách.



**SLAVKO
BARBARIĆ,
OFM**

Stalo sa to v práve vzniknutej Florentskej republike. Muž sa volal Raniero Ranieri. Raniero tiahol s križiakmi oslobodiť Kristov hrob v Jeruzaleme. Vynikal obrovskou silou. Bol prvý, komu sa s Gottfriedom Buolonským podarilo vyšplhať na múry Jeruzalema. Preto bol poctený tým, že si toho večera mohol zapáliť sviečku z plameňa nad Kristovým hrobom. Oslobodenie Jeruzalema bolo pre väčšinu križiakov príležitosťou na plienenie. A podľa slov rozprávača, ktorý sa v ten večer túlal od stanu k stanu, mnohí križiaci predtým, než odišli zo svojich domovov, boli vrahmi a zbojníkmi. Rozprávač v Ranierovom stane hovoril tak zaujímavo a pútavo, že nahovoril Raniera k sľubu, že svoj plameň odnesie až do Florencie. Uprostred rehotu a zábavy opitých

rytierov, sa Raniero zatal, že urobí nemožné.

Jeho divá a zanovitá povaha, ho dohnala ku kroku, ktorý by sa viac hodil pútnikom. Preto na svitaní Raniero potajomky niesol sviecu, ktorú pripálil na Kristovom hrobe. Zahalil sa pútnickým plášťom, aby plameň chránil pred vetrom. Vydal sa v rannej hmle na dlhú cestu do Florencie. Čoskoro si uvedomil, že ak bude jazdiť rýchlo, plameň mu zhasne. A jeho vojenský žrebec nebol zvyknutý na pomalú chôdzu. Preto sa Raniero obrátil chrbtom v smere jazdy, aby hrudou chránil plameň pred prúdom vzduchu.



Keď prechádzal púšťou, prepadli ho zbojníci, skazená a bedárska zberba, ktorá tiahla za vojskom. Raniero by si bol poradil s desiatkami takých, ale bál sa, aby mu medzitým plameň nezhasol. Preto im ponúkol všetko čo mal: odev, koňa i zbraň, len nech mu nechajú zväzok sviečok a pokojne ho nechajú ísť ďalej. Zbojníkom to prišlo vhod, lebo neradi sa púšťali do bitky, a vzali mu všetko okrem zväzku sviečok, pútnickeho pláštá a zapálenej sviece. Posadili ho na nejakú vyčerpanú mrcinu,

ktorú mu zamenili za jeho bieleho koňa.

Raniero sa sám sebe čudoval: „Nesprávam sa ako rytier, veliteľ čaty slávnych križiakov, ale ako hlúpy žobrák. Možno by bolo lepšie, keby som sa vzdal svojho úmyslu. Lebo ktovie, čo sa mi ešte môže prihodiť kvôli tomu plameňu.“

Ale napriek tomu sa nevzdal. Po ceste zažil ešte všelijaké poníženia a trápenia. Jeho krajanovia, pútnici smerujúci do Jeruzalema, kričali naňho v materinskom jazyku: „Blázon!“ Keď ho napadli zúriví pastieri, Raniero sa len snažil uchrániť plameň.

Raz prenocoval v hostinci, kde zvykli oddychovať karavány pútnikov a kupcov. Majiteľ hostinca mal už všetko obsadené, ale ubytoval Raniera i jeho koňa. Raniero si pomyslel: „Tento človek sa nado mnou zľutoval. Keby mi bola zostala drahá výstroj a biely kôň, oveľa ťažšie by som prechádzal cez túto krajinu. Začínam veriť, že mi zbojníci urobili dobrú službu.“ V tú noc bol taký unavený, že sotva stihol upevniť sviečku kamením. Aj keď mal úmysel nad plameňom prebdiť, padol na slamu a zaspal. Ráno jeho prvá myšlienka bola, čo sa stalo s plameňom. Svieca nebola tam, kde ju nechal. Dokonca sa snažil aj potešiť, že sa tak skončila jeho cesta, ale v skutočnosti sa nemohol radovať. Zdalo sa mu nezmyselné, aby sa vrátil do svojho vojenského šiatra. Vtom k nemu prišiel majiteľ hostinca so zapálenou sviečkou. Povedal, že mu strážil svetlo, lebo pochopil, že je pre neho dôležité, aby horelo.

Raniero sa rozžiaril od radosti. Potom vzal sviecu a odišiel.

Aj naďalej sa čudoval nad tým, prečo mu záleží na plameni a prečo ho tak stráži. Keď prechádzal cez libanonské vrchy, nadišli dažde a Raniero sa schovával v jaskyniach. Raz skoro zamrzol. Sviečku ukryl v saracénskom hrobe, pretože nechcel na jej plameni zapáliť suché raždie, aby sa ohrial. A keď už začal mrznúť, do neďalekého stromu udrel blesk a zapálil ho. A tak získal oheň bez toho, aby ho zapálil svätým plameňom. Napokon sa už prestal čudovať.

V okolí mesta Nicaea sa stretol so skupinou orientálnych rytierov, medzi ktorými bol aj slávny potulný rytier a trubadúr. Keď zbadali Raniera, ako sedí na sedle naopak vo vypĺznutej kabanici, zarasteného a so sviečkou v ruke, začali vykrikovať: „Blázon! Blázon!“ Ale rytier trubadúr im naznačil, aby boli ticho. Potom pristúpil k Ranierovi a spýtal sa ho, ako dlho už takto putuje. „Od Jeruzalema, pane,“ ponížene odvetil Raniero. „A svetlo ti cestou nezhaslo?“

„Na mojej sviečke horí ten istý plameň, ktorý som si pripálil na Kristovom hrobe,“ vysvetľoval Raniero. Nato rytier trubadúr povedal: „Aj ja patrím k tým, čo nosia iba jediný plameň. Preto by som chcel, aby horel večne. Povedz mi ty, čo nesieš svoje svetlo až z Jeruzalema, čo mám robiť, aby mi plameň nezhasol?“ „Pane,“ povedal vtedy Raniero, „je to ťažký zámer, aj keď sa zdá bezvýznamný, pretože ten malý plameň vyžaduje od vás, aby ste vždy prestali myslieť na niečo iné. Nedovolí vám, aby ste mali milú, ak ste na to náchylný. A kvôli tomu plameňu sa ani nesmiete opovážiť sadnúť si za hodovný stôl. Nesmiete mať na pamäti nič iné, len ten plameň a nič iné vám nesmie byť dôležitejšie.“

Od takého zámeru vás odhovám najmä preto, že ani na chvíľu nie ste si istí, či sa vám plameň podarí doniesť do cieľa. Ani na chvíľu nesmiete pomyslieť na to, že ste mimo nebezpečenstva, ale musíte byť pripravený, že v nasledujúcej chvíli vám plameň môžu ukradnúť.“ To bola Ranierova odpoveď. Avšak Robert, básnik, pyšne zdvihne hlavu a vraví: „To, čo si ty urobil pre svoj plameň, urobím a ja pre svoj!“

Nasledujúce scény sa odohrávajú v Taliansku.

Raniero jazdil po opustenej ceste cez vrchy, keď ho dobehla nejaká žena a poprosila ho o oheň z jeho sviece. „Vyhaslo mi ohnisko,“ vysvetľovala žena.

„Deti mi hladujú. Daj mi pripáliť oheň, aby som mohla rozohriať pec a upiecť im chleba!“

Natiahla ruku za sviečkou, ale Raniero sa uhol, pretože si vzal do hlavy, že najprv



zapáli plameňom svojej sviečky sviecu na oltári Preblahoslavenej Panny Márie vo florentskej katedrále. Vtedy mu žena povedala: „Daj mi oheň, pútnik, pretože život mojich detí je plameňom, ktorý musím strážiť, aby nezhasol!“ Po týchto slovách jej Raniero dovolil, aby knôť svojej lampy pripálila na jeho sviečke. Po niekoľkých hodinách v jednej dedine, akýsi sedliak z ľútosti hodil Ranierovi kabanicu. Lenže tá padla na sviečku a plameň zhasol. V tom si Raniero spomenul na ženu, ktorej dal oheň. Vrátil sa späť a znova si pripálil sviečku na jej ohni.

Teraz už šiel po vrškoch blízko Florencie. Myslel na to, že čoskoro sa zbaví plameňa. Spomenul si na vojnovú korisť a priateľov v Jeruzaleme, ktorí sa iste čudujú, že zmizol. Uvedomil si však, že tieto myšlienky ho už nezaujímajú. Neláka ho už život plný bojov a dobrodružstiev. Teraz si uvedomil, že už nie je tým človekom, ktorý odcvával na koni z hradieb Svätého mesta. Tešil sa iba tomu, čo bolo pokojné, milé a rozumné.

Na Veľkú noc došiel Raniero do Florencie. Avšak tu, v cieli, začalo sa najväčšie trápenie. Keď prešiel cez mestskú bránu, mestskí uličníci skočili na nohy a so strašným revom utekali za pútnikom a pokúšali sa uhasiť mu sviečku. Raniero zdvihol svoj plameň do výšky, aby ho ochránil pred tou čvargou, ktorá hádzala čiapky a z celej sily fúkala smerom k sviečke. Bola to strašná scéna. Jazdec naozaj vyzeral ako blázon. Dav sa surovo zabával. Z okien vyzerali ľudia, ktorí sa chceli baviť. Raniero priam zúrilo. Zdvihol sa v sedle, aby uchránil svoj plameň. Vtom istá žena z nízkeho balkóna mu vytrhla sviečku z ruky a rýchlo sa schovala v dome. Všetci vybuchli smiechom a začali výskať. Raniero sa zakolísal v sedle a zvalil sa na zem. O chvíľu sa ulica vyprázdnila.

Vtom z domu vyšla Francesca, Ranierova žena, so zažatou sviečkou v ruke. To ona mu z balkóna vzala sviečku, aby ju zachránila. Keď žiara plameňa osvietila Ranierovu tvár, strhol sa a otvoril oči. Francesca mu vrátila plameň a on ju ani nespoznal, lebo sa na ňu ani nepozrel. Hľadel iba na plameň. Chcel ho odnieť do katedrály. Francesca mu pomohla do sedla. Ona ho hneď spoznala, ale myslela si, že sa pomiatol, lebo vôbec nespustil pohľad z plameňa. Raniero sa obzrel, keď vedľa seba začul ženský plač. Zistil, že žena, ktorá ho vedie do katedrály a ktorá mu zachránila svetlo, je jeho vlastná manželka. Chvíľu sa na ňu pozeral, ale nič jej nepovedal. S plameňom sa náhlil do kostola. Čoskoro sa medzi ľuďmi roznieslo, že z

Jeruzalema došiel rytier Raniero di Ranieri s plameňom zapáleným na Kristovom hrobe. Zúfalá Francesca zrazu pocítila z á z r a k a šťastie



Ozvali sa však aj pochybnosti, najmä tých ľudí, ktorým Raniero predtým spôsobil bolesť a smútok. Žiadali dôkazy, že Raniero naozaj splnil túto úlohu.

Raniero sa zhrozil. Na to vôbec nepomyslel. „Koho si mám vziať za svedka?“ spýtal sa. „Ani jeden spolubojovník nechcel ísť so mnou. Púšte a vrchy sú mojimi svedkami.“ V chráme nastal ruch a zhon. Raniero sa zľakol, aby mu teraz blízko oltára plameň nezhasol. Vtom do sviečky vletel akýsi vtáčik, ktorý v zmätku vletel dnu cez otvorenú kostolnú brána. Plameň zhasol, Ranierovi klesli ruky a oči mal plné slz. Ale v chráme sa ozval krik ľudí, pretože vtáčikovi horeli krídla, zapálil ich svätý plameň. Pri lete zúfalo štebotal, kým spálený nepadol na oltár. Skôr než perie jeho krídel dohorelo, Raniero dobehol so svojou sviečkou, aby si ju znovu pripálil plameňom, ktorý už-už dohasínal. To bol dôkaz, ktorý žiadali.

Odvtedy sa Raniero stal ochrancom vdov a sirôt, pokojne a šťastne žil s Francescou a spoluobčania mesta si ho ctili a mali ho radi. Ako spomienku na Ranierov čin celý jeho rod dostal prezývku „pazzo di Raniero“ – bláznivý Raniero, a jeho potomci boli hrdí na túto prezývku.

Vesna Krmpotič, Košela šťastného človeka, str. 114-118, Záhreb 1989.

Z príbehu je jasné: Rytier sa nadchol plameňom zapáleným na Kristovom hrobe a nič preňho nebolo ťažké, len aby plameň uchránil a doniesol do svojej vlasti. Nebolo takej prekážky, ktorú by nezdolal. A keď už nevládal alebo nevedel niečo prekonať, veci sa vyriešili bez neho, ale v jeho prospech, pretože mal dobrý a šlachetný úmysel. Nepadlo mu ťažko ani zrieť sa rytierskeho odevu, ani vojenského výstroja len preto, aby mohol pokojnejšie a bezpečnejšie doniesť svoj plameň. Keď sa zbavil vonkajších nepriateľov, ktorí útočili na materiálne veci a vzdal sa ich, prišli vnútorné nebezpečenstvá: stará pýcha, starí priatelia a tí, ktorí neveria, že hovorí pravdu, alebo ktorí ho vyhlasujú za blázna. Napokon sa všetko dáva do poriadku a všetko dostalo svoj zmysel.

Použiť tento príbeh na kresťana by znamenalo neustále byť oduševnený za rast v láske, pokoji, spravodlivosti, milosrdenstve a všetko obetovať, len aby sme rástli v láske, pokoji a zmierení. Koľko rás od seba vzdalujú iba drobnosti! Koľko rás stará pýcha a namyslenosť udusia plameň lásky! Koľko všetci trpíme kvôli nedostatku lásky! A to všetko sa nám zdá normálne a ospravedlňujeme sa... To je naozaj škoda!



Dotyk Medžugoria

Posolstvo z Medžugoria prišlo do Kaliningradu na Deň žien 8. marca 2006. Panna Mária okrášlila tento deň. Z Medžugoria cez Bielorusko k nám prišli o. Oleg, ktorý kedysi slúžil vo farnosti v Kaliningrade, s misionármi Gottfriedom Prennerom a Lujzou. Slávnostne a veľmi starostlivo mi odovzdali sochu Panny Márie spolu s knihou posolstiev Panny Márie z Medžugoria a povedali, že treba zorganizovať modlitbovú skupinu. Tak si to želá Panna Mária...

Nerozumela som tým slovám. Nevedela som o zjaveniach v Medžugorí. Ale nemohla som nepriať túto úlohu a začala som hľadať na internete, aké modlitby sa treba modliť. Našla som modlitbu ruženca Pokoja (7x Otče náš, Zdravas Mária, Sláva Otcu) a vo farnosti sme sa ho začali spoločne modliť po každej nedeľnej sv. omši. S akým otvoreným srdcom prijali Pannu Máriu z Medžugoria zvlášť starší farníci. Začiatkom júla sme sa na modlitbovom stretnutí v Petrohrade dozvedeli viac o Medžugorí a po príchode domov sme sa každý štvrtok začali spoločne modliť ruženec. Neskôr sa v Kaliningradskej oblasti vytvorili ešte tri modlitbové skupiny. V roku 2008 – vznikla Margarétka, modlitbová skupina, ktorá sa modlí za jedného kňaza.

Je ťažké opísať, s akými prekážkami sme sa stretli, pri organizovaní púte do Medžugoria. V roku 2009 cez časopis Hlas Medžugoria (teraz Svetlo Máriino) sme sa pripojili k skupine pútnikov z Litvy. Potrebovali sme oficiálne pozvanie do Bosny a Hercegoviny a napríklad pri jeho vybavovaní sa nám pokazili dva počítače.

O duchovných plodoch tejto púte sa nedá povedať len dvoma slovami. Spolu nás bolo 7 ľudí, laici a jedna rehoľná sestra sr. Jonja, ktorá mala 80 rokov. Už od tretieho roku zjavení sa postila a modlila v duchu posolstiev z Medžugoria. Po 25 rokoch sa jej splnila túžba prísť do Medžugoria. Každý z nás prežil niečo veľmi hlboké a vnútorné. Zakúsili sme blízkosť Panny Márie.

Mne Panna Mária vyprosila u Pána veľkú milosť. Cez noc som ostala v kostole v Medžugorí a modlila som sa za jedného alkoholika. Po chvíli som zaspala. Prisnila sa mi moja mama, ktorá odišla do večnosti v roku 2003. Vo sne som sa jej sťažovala, že moja modlitba nepomáha. Potrebuje ju ten človek vôbec? Mama mi vo sne povedala: „Modli sa, dcérka!“ Po týchto slovách som sa prebudila a začala som sa modliť ruženec. Aj v komunite Cenacolo som napísala túto moju prosbu. Keď sme sa na Podbrde modlili ruženec spolu s litovskou skupinou, dostala som prekladateľku, ktorá sa volala Vanda a tak sa volala aj moja mama. To bol pre mňa znak, že moja mama je so mnou na tejto púti. S Božou pomocou sa aj tento človek dostal zo svojej závislosti.

Keď sme sa vrátili z púte, chceli sme sa aj naďalej stretať a ostať v tejto duchovnej atmosfére Medžugoria. Preto sme prakticky chodili na všetky medžugorské modlitbové stretnutia, ktoré sa organizovali v Pobaltských krajinách: Vilnius, Riga, Aglona,...

V roku 2015 sme zorganizovali prvýkrát púť do Medžugoria z Kaliningradskej oblasti. Najväčším zázrakom púte bolo to, že niektorí pútnici sa predtým vôbec nemodlili ruženec a po Medžugorí sa modlitba ruženca stala ich najobľúbenejšou modlitbou. Panna Mária nás v Medžugorí učí



vytrvalosti v modlitbe. Veď modlitba ruženca spája rodinu zvnútra, a potom rodiny medzi sebou. Som šťastná, že už od začiatku sa v našej modlitbovej skupine modlíme s posolstvami Panny Márie a že sa modlím spolu s mužom. Spoločná modlitba je pre manželov ako liečivý balzam. Aj naša modlitbová skupina vznikla z manželských párov. Keď sa modlíme ruženec v kostole, modlia sa s nami aj deti. Keď mal môj vnuk 4 roky, videl ma ako sa modlím Pompejskú novénu, ticho sedel pri mne a takto sa naučil modlitbu ruženca. Teraz má 6 rokov a túži svojich kamarátov zoznámiť s Ježišom, rozprávať im o ňom. A doma častokrát vedie modlitbu ruženca práve on.

Pozvania Panny Márie sú pre mňa materinskými radami a prejavom starostlivosti. Ako pozemské mamy neustále opakujú svojim deťom, aby dávali pozor a urobili čokoľvek pre svoje deti, tak aj nebeská Mama urobí všetko, aby Božie deti priviedla k spásu, pripomínajúc im modlitbu, pokánie, pôst... A jej dlhoročné príchody na zem len potvrdzujú jej lásku k nám.

Nepatríme k tým najlepším deťom Panny Márie – padáme, vstávame... V poslednom čase sme sa stretávali menej, modlili sme sa jedny za druhých doma. Podľa možností sa zapájame do nepretržitej modlitby ruženca za pokoj v celom svete. Moja teta Viktória, má už 84 rokov, ale vždy sa raduje, keď sa môže zapojiť do tejto modlitby. Vedomie, že my, kresťania, sme jedno, nám umožňuje navzájom si duchovne pomáhať.

Teraz sa nám veľmi cnie po spoločnej modlitbe. V týchto ťažkých časoch sa mnohí opäť spojili v modlitbe. Vznikla nová iniciatíva – online modlitbové stretnutie, kde sa stretáme asi 20 z rôznych štátov. 13. mája (výročie zjavení vo Fatime) oslávila naša online skupina dva mesiace.

Ďakujeme Pánovi za duchovnú skúsenosť Medžugoria, za Máriinu pomoc a jej modlitby za nás, hriešnikov.

Elena, Kaliningrad, Rusko







Nepretržitá modlitba a pôst za kňazov

Drahí priatelia, vo svojich posolstvách nás Panna Mária často vyzýva, aby sme sa modlili a postili za svojich pastierov. Hovorí:

"Modlite sa za svojich pastierov, aby vás prostredníctvom vášho pôstu a modlitby mohli v láske viesť." (2/02/2013)

Chceme odpovedať na slová Panny Márie a pozvať Vás k nepretržitej modlitbe a pôstu za kňazov. Môžete si vybrať jeden deň v mesiaci, kedy budete obetovať modlitbu ruženca a pôst za kňazov vo vašej diecéze.

Prihlásiť sa môžete vyplnením formulára, ktorý nájdete na našej stránke: **www.svetlomariino.com**. Prípadné otázky Vám zodpovieme na mailovej adrese: **modlitbazaknazov@gmail.com**

Nepretržitá modlitba ruženca a pôstu za pokoj

začala sa 1. októbra 2014. Vďaka Pánovi a mnohým, ktorí odpovedali pokračuje dodnes. Keď sa modlíme a postíme za uskutočnenie Máriiných plánov pokoja a jej úmysly, Boh pôsobí skrze Pannu Máriu tam, kde je to najpotrebnejšie, spôsobom akým je to najlepšie.

Pridajte sa k nám: **www.mir.com.hr/sk**





**Slávnostné ukončenie
33-dňových duchovných cvičení
Odovzdanie sa Ježišovi
prostredníctvom Panny Márie
6. júna 2020**

viac informácií nájdete na:

www.svetlomariino.sk

online z Medžugoria

06.06.2020 o 18.30





Prinášať Ježiša – svetlo Máriino

**SPOLOČENSTVO SVETLO
MÁRIINO** – súkromné združenie
veriacich. Členovia chcú
nasledovaním života Panny Márie
prinášať Svetlo – Ježiša súčasnému
svetu, modliť sa a obetovať za
uskutočnenie Božích plánov spásy
skrze Pannu Máriu v tejto dobe.

Viac informácií:

www.svetlomariino.sk

MODLITBOVÉ SPOLOČENSTVÁ –
zvyčajne sa stretávajú raz týždenne
na modlitbe ruženca na úmysly
Panny Márie, za potreby blízkych,
rozjímajú nad Božím slovom,
zasväcujú sa Nepoškvrnenému
Srdcu Panny Márie.

*Ak máte záujem finančne podporiť
činnosť spoločenstva Svetlo Máriino,
môžete prispieť na účet:*

Názov účtu: SVETLO MÁRIINO,
n. o. Banka: Slovenská sporiteľňa
(Erste Group bank) Číslo účtu: 5058517603/0900
IBAN: Sk5409000000005058517603
BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304

Pán Boh zaplať!

Šírenie tohto časopisu bez úprav /vcelku/ je vítané a povolené. Pri kopírovaní jednotlivých častí a ich použití v inom kontexte si redakcia časopisu vyhradzuje právo na vyjadrenie súhlasu. Kontaktujte nás na adrese: gospa3@gmail.com

V zhode s dekrétom pápeža Urbana VIII. a vyhlásením II. vatikánskeho koncilu autor vyhlasuje, že nechce predbiehať vyjadrenia Cirkvi, ktorej sa celkom podriaďuje. Slová zjavenia, posolstvá, zázraky a všetko ostatné majú v tomto časopise hodnotu len ľudského svedectva.